

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET QUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ET TURTUR NIDUM ALTIARIA

XXXIII. ÉVF. 1933 MÁRCIUS

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPOLO TUO

QUI FRUMENTUM ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI CUJUS NON SUM DIGNUS...

TARTALOM: *Mátrai Gyula dr.*: Mit vár az Akció katolika az Oltáregyesülettől? — *Király Ödönne*: Testamentumom. — *B. Jeszenák Gábor*: A legméltóságosabb Oltáriszentség titkának megdönthetetlen igazsága. — *Waigand József*: Élő és éltető kenyér. — *Német István*: Az imádkozó Mester. — *Központi*: Márciusi imaszándékunk. — *Oltáregyleti élet*.

Az Örökimádás-templomban április 1-én, este 10 órakor kezdődő, őskeresztény módra tartott, vigiliával kezdjük meg a szentévet. Programja a következő számunkban.

Az idén 25 éves jubileumát ülfelkigyakorlatos és központi házunkban a magyar női «Manrézában» márciusban a következő felkigyakorlatok lesznek:

március 1—5-ig Szent Anna-kongregáció tagjai;

március 6—11-ig a Keresztény Anyák, Hétfájdalmú Szűz, Szent Család-kongregáció;

március 15—19-ig a Virgo Reparatrix-kongregáció tagjai számára lesz az elsőnek jelzett nap estéjén kezdődő és az utolsó nap reggelén befejeződő felkigyakorlat. Az itt nem jelzett napokon magános — tejes visszavonultságban tartott — felkigyakorlatok. Ellátás és lakásért napi 2—6 pengő fizetendő, igények szerint.

Krisztus és a szerzetesek címén jelent meg *P. Várkonyi Fidélf dr.* fordításában Achim von Arnim kiváló kis műve. A fordító előszavában úgy mutatja be A. von Arnimot, mint valóban lovagi jelenséget. S hogy igaza van, azt bizonyítja e könyv, amely nem más, mint a szerzetesideál, a szerzetes-szellem és szerzetesélet lovagi védelme annak bemutatásában, hogy a Krisztus legigazibb követése és evangéliumának megvalósítása mindig elsősorban a szerzeteséletben sikerült a legjobban. Szívesen ajánljuk a lelkiélet embereinek. Ára 80 fillér. Megrendelhető a fordítónál, Budapest, VIII., Horánszky-u. 6., vagy könyvkereskedések révén.

Krisztus-király oltáráldozata címmel új, értékes könyv jelent meg dr. Tóth Kálmán esztergomi teológiai tanártól. A terjedelmes munka a szentmise szertartásai nyomán, bár nem szövegelemzéssel, hanem inkább nagyvonalú gondolatfűzéssel és lelkes melegséggel törekszik a hívő lelket bevezetni a legfölségesebb áldozat gyakorlati értékelésébe. Lapunk örömmel köszönt minden művet, mely a szentmisét, ezt a legnagyobb kincsünket mindennapi életszükségletünké igyekszik tenni, hiszen az oltáráldozat nélkül sem ünneplünk, sem igazán megszentelt napunk nincsen, mert a mi életünk Krisztusban éri el tökéletességét és teljét. A szentmisében velünk egyesült Krisztus ad Istenhez méltó értéket a mi hódolatunknak, hálánknak, bánatunknak, reményünknek egyaránt. A könyv nyelve könnyű és élvezetes. A szerző gazdag utitapasztalataiból s nagy olvasottságából kifogyhatlan a példák és színes hasonlatok halmozásában; mintha szín pompás májusi réten, vagy illatos akácfák alatt járna az ember szentmisére. A mű bolti ára 6.50 P, a szerzőnél 5.50 P. Terjedelme 348 oldal.

Mit vár az Akció katolika az Oltáregyesülettől?

AZT, HOGY segítse őt abban, ami az Akció katolika hivatása: *buzgó, tevékeny életet támasztani az anyaszentegyház életének egész vonalán.* Az akció katolika nem akar új vallásos egyesületeket, de okvetlen számít a meglévő egyesületek erőteljes és odaadó közreműködésére.

Az Akció katolika programjának megvalósítására különböző szakosztályokra oszlik. Ezek között az első a hitbuzgalmi és erkölcsvédelmi szakosztály, melynek körébe tartozik minden, ami a vallásos élet megnyilvánulásai címen foglalható össze. Az Oltáregyesület, tagjai elsősorban ennek a szakosztálynak a működését vannak hivatva támogatni, de nem zárkozhatnak el egyénenként az akció katolika egyetlen feladata elől sem.

Addig, míg speciális feladatot nem ad az akció katolika, az Oltáregyesület mindenütt kövessen el minden lehető — természetesen a lelkipásztorral egyetértésben — hogy a hívek lelkében a hit fokozódjék. Itt van mindjárt a kedvező alkalom, a nagybőjti idő lelki hatásainak minél intenzívebbé tételével. Az Oltáregyesület gondoskodik kateketikus és hitvédelmi előadásokról, a bűnbánat szellemének erősödéséről. Az ájtatosságok és előadásokon apostoli buzgósággal gyűjtsék össze a plébánia híveit. Hogy élet legyen a plébánia-templomban, lelkesedés a hívek közt a templomi programért, ahhoz az Oltáregyesület, tagjainak buzgó apostolkodásával nagyban hozzájárulhat. Éppen ez az apostolkodás forrasztja össze a hívőt lelkipásztorával, aki egy-maga nem képes elvégezni azokat a feladatokat, amelyek elé őt a mai kor állítja.

De ne feledkezzünk meg arról sem, hogy az akció katolika keretében bent a saját egyesületünkben is, teljes gözzel» kell folytatnunk a munkát. *Igazd és intenzívve kell tennünk tagjaink lelkében az Eucharisztia kultuszát.* Mindig szélesebb körré kell tágitanunk a híveknek azt a gyűrűjét, amely a legfölségesebb Oltáriszentséget imádással veszi körül és az «élet»-kenyereként fogadja szívébe. Rajta kell lennünk, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség titkának ismerete már a gyermekek között is meglegyen, akármilyen

egyesület van a plébánián, egynek a vezetője sem tehet kifogást az Oltár-egyesület azon óhajával szemben, hogy eucharisztikus szakosztály alakítsák a jobb gyermekekből, akik havonta legalább kétszer, de esetleg minden vasárnap, sőt sokan naponta járuljanak a szentáldozáshoz. Ezek az eucharisztikus gyermekszövetség törzskönyvébe beiratva, az imaapostolság összes búcsúiban részesülnek. (A szövetség törzskönyvét az oltár-egyesületi központi iroda őrzi.) Miért maradjanak távol az Úr Jézustól éppen azok, kikben legfőbb gyönyörűségét leli? A tisztalelkű gyermekek szentáldozásai a legtöbb vigasztalást s ezzel a legtokéletesebb engesztelést nyújthatják a szentségi Úr Jézusnak. Nyomukban új élet fakadhat a kegyelem révén, amelyet kiérdemelve, a katolikus egyház élete számára megszereznek. Ne várjunk ezekkel az oltár-egyesületi benső feladatainkkal, hanem tekintsük ezeket az akciókat katolika által tőlünk legelső sorban várt teendőnek.

Mátrai Gyula dr.

TESTAMENTUMOM.

... És majd a kis imakönyvemet
Kihűlt szívem fölé tenni
El ne felejtsetek.

Lapjai közt van egy rózsaszirm,
Urnája óta hiven őrzött
Kis virágom.

Derűsebb lesz halotti arcom
S a nagy örökkévalóságon
Boldogabb az álomom.

Ő fog beszélni fönt helyettem,
Hogy Jézusomat azóta, mindig
Mennyire szerettem.

Azért hát kis imakönyvemet
Kihűlt szívem fölé tenni
El ne felejtsetek.

Kirdy Ódonné.

A legméltóságosabb Oltáriszentség titkának megdönthetetlen igazsága.

Irtta: B. Jeszenák Gábor, pozsonyi prépost-kanonok.

A LEGMÉLTÓSÁGOSABB Oltáriszentség számunkra a legmélyebb titok ugyan, de azért a hitnek szemével mégis áttörünk a szentségi színeken és ott megtaláljuk Azt, Aki után lelkünk annyira eped, az Úr Jézust, Akinek láttára az örömünk nem kisebb, mint Mária Magdolnáé volt, ki Őt a feltámadása után ama kertben megpillantotta.

A legméltóságosabb Oltáriszentség azon hitigazságok közé tartozik, amelyeknek legszilárdabb bizonyítékait találjuk hitünk két forrásában, a Szentírásban és a szent hagyományban.

Amikor Krisztus Urunk egy alkalommal Kafarnaumban az egybegyűlt néphez szólott, említést tett egy kenyérről, amely az égből szállott alá és hozzátette, hogy ezen kenyér Ő maga és hogy azt enniök kell. A zsidóknak, sőt több tanítványának is ez észszerűtlennek tűnt fel, mert amint gondolták, az már csak képtelenség, hogy az Úr Jézus tulajdon Testét adja oda eledelül és annak dacára, hogy tanítványai közül többen Őt ezért már elhagyni készültek, megmaradt előbbi állítása mellett, azt mondván: «Az én Testem bizonyjal étel és az én Vérem bizonyjal ital». (Ján. 6, 56.) Mikor pedig a legméltóságosabb Oltáriszentség rendelkezésnek ideje az utolsó vacsorán elérkezett, akkor a kenyér felett ezen jelentőségteljes igéket mondotta: «Ez az én Testem», a bor felett pedig: «Ez az én Vérem».

Márpedig mit fejeznek ki ezek? Azt, hogy ez nem jelentése az Ő Testének és Vérének, hanem valóban az, mert különben előre látva a hittagadók nagy sokaságát, másként fejezte volna ki Magát.

Szent Pál apostol is, aki egyenest kimondotta azt, hogy az égből felvilágosítást nyert, szintén így fejezte ki magát a korintusiakhoz írt egyik levelében.

Nem kisebb bizonyítékot nyújtanak e tekintetben a szentatyák, mint az egyházi hagyomány hordozói. Így Szent Ignác, Szent János apostol tanítványa, úgy nyilatkozik, hogy többen az Anyaszentegyházból kizárattak, mivel az Úr Jézusnak a legméltóságosabb Oltáriszentségben való valóságos jelenlétét nem hitték. Továbbá Szent Jusztin, a vértanu, azt mondja, hogy mi a legméltóságosabb Oltáriszentséget nem mint közönséges eledelt és italt élvezzük, hanem ez valósággal ugyanazon Test és Vér, amelyeket a megtestesülésekor vett Magára. A tudós Tertulián mondja, hogy testünk az Úr Jézus valóságos Testét és Vérének fogadja magába, hogy az Úristentől ekként táplálékban részesüljön. Origenesz szerint, ha áldozunk, az Úr betér a mi hajlékunkba úgy, miként egykor Zacheuséba. Mit nem bizonyítanak ezek mást, mint azt, hogy az Anyaszentegyház a legrégebbi időktől fogva nem azt vallotta, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség jelenti az Úr Jézus Testét és Vérének, hanem hogy az valóban az.

Persze, az emberi ész előtt ez mégis megfoghatatlan, mint példának okáért az, hogy az Úr Jézus a darabokra tört szent Ostya minden részecskéje alatt épúgy van jelen, mint mikor volt az egész alatt. Meg fogjuk ezt közelíthetni a tükörről vett hasonlattal, amelyben ha az darabokra törük, épúgy látjuk annak minden részében ábrázatunkat, mint mikor az egész volt.

Úgy szintén különösnek tűnik fel az ember előtt, hogy az Úr Jézus az egész földkerekségén szerteszórt templomaiban egyidőben van jelen. De ha meggondoljuk, hogy egyes szenteknél is előfordult ehhez hasonló jelenség, miért volna ez lehetetlen az Úr Jézusnál? Ami az egyes szenteket illeti, Szent Ambrus milánói érsekről példának okáért fel van jegyezve, hogy szentmiséje

közben egyidejűleg jelen volt Szent Márton püspöknek temetésén a távoli Franciaországban. Szent Jusztinián velencei patriárka szentniséje közben megáldoztatott egy kolostorában betegen fekvő apácát. És ilyet tudunk Liguori Szent Alfonzról és Pádúai Szent Antalról is. Miért ne volna tehát lehetséges, hogy az Úr Jézus, ki csak több a szenteknél, a föld valamennyi szentség-házában egyidejűleg legyen jelen?

Mindamellett maga a legméltóságosabb Oltáriszentség előttünk titok marad; de ha jól megfontoljuk a dolgot, a józan ésszel az semmikép sem ellenkezik. Az Ursten nincsen a természeti törvényekhez kötve, hanem azokon mindenhatóságánál fogva felülemelkedhetik. De legyen bármikép is, ha tekintetbe vesszük, hogy ha egy kis gyermek a tudósok alkotásait meg nem érti, úgy ne csodálkozzunk azon, hogy is van ez a mi korlátolt emberi eszünkkel is, a végtelen Istennel szemben.

Krisztus Urunk tehát valóságosan jelen van a legméltóságosabb Oltáriszentségben és Neki legfőbb vágya, hogy mi Őt ott gyakran felkeressük, főként pedig a szentáldozásban szívünkre fogadjuk. Maga mondotta ezt, amikor ekként szólott: «Kívánva kívántam e húsvétet megenni veletek, mielőtt szenvedjek». (Luk. 22, 15.) De mondotta Ő ezt is: «Jöjjetek Hozzám mindnyájan, kik fáradoztok és terhelve vagytok és én megenyhítlek titeket». (Máté 11, 28.)

Ne legyen tehát vágyunk utána kisebb az Övénel és pedig annál kevésbbé, mikor csak ezáltal mutathatjuk ki Iránti való szeretetünket, miként az a jóbarát, ki az évben nem egyszer, hanem gyakran látogatja meg azt, akiről azt állítja, hogy szereti. Ösztönözzék erre a lanyhakat az Úr Jézusnak ezen szavai: «Bizony, bizony mondom nektek: Ha nem eszitek az Emberfia Testét és nem isszátok az Ő Véré, nem leszen élet tibennetek». (Ján. 6, 54.) Egyben azonban szolgáljanak megnyugvásul a buzgóknak ugyancsak az Úr Jézusnak ezen szavai: «Aki e Kenyeret eszi, örökké él». (Ján. 6, 59.) Már pedig ki nem szeretne kimondhatatlan boldogságban örökké élni?

Élő és éltető kenyér

EN VAGYOK az élő kenyér, mely az égből szállott alá» — mondja Kafarnaumban az Úr Jézus. «Aki eszik a kenyérből, örökké él.» (Ján. 6, 51.) Mit mond itt az Úr? Azt, hogy élet, mélységes élet van az Oltáriszentség fátyola mögött. Pedig mennyire mást beszélneink érzékeink! Hisz' nem látunk mást, csak fehér kis ostyát; nem ízlelünk mást, csak kenyeret, nem halljuk szavát: mély csend honol a tabernákulumban. Az Oltáriszentség látszólag élettelen, halott. A valóságban pedig az élet forrása, a kereszténység gőcpontja s dobogó szíve. Innen indul ki az a kegyelemáradat, mely az Egyház

híveinek lelkiéletében termi meg gyümölcsseit. Így azután megérthetjük, miért nevezi Aquinói Szent Tamás az Oltáriszentséget «panis vivus et vitalis»-nak: élő s életet adó kenyérnek.

I. Élő kenyér az Eucharisztia. Hiszen maga az élő Úr Jézus van itt jelen, s Ő magával hozta ebbe a szentségbe valamennyi erényét, melyek földi életében ékesítették. Ha az Oltáriszentség egyszer megszólalna, bizonyára ezt kiáltaná bele a világba: «Emberek, jöjjetek hozzám és merítsetek erényeimnek tengeréből. Jöjjetek hozzám ti csetlő-botló, halódó lelkű emberek s én új, friss kegyelmi életet öntök belétek».

Itt van Jézus az Oltáriszentségben, hogy napról-napra megújítsa keresztáldozatát. Miről tanuskodik az a sok ezer és millió szentmise, melyen megismétlődik Jézus szenvedése? Tanuskodik arról, hogy Megváltónk Szíve ma sem változott meg: hogy irántunk való áldozatos szeretete ma sem kisebb, mint volt a keserves keresztalál napján, tanuskodik arról, hogy Ő ma sem nézi, mekkora áron kell lelkünket magának megszereznie, hanem kész érte minden áldozatra: utolsó csepp vérének kiontására is.

Itt van Jézus az Eucharisziában, hogy lelkítápláléka legyen mindannyiunknak. Mennyi erényének bizonyítéka ez ismét! Mekkora alázatosság kell ahhoz, hogy Ő: az Isten, embereknek legyen eledelével, hogy Ő: aki maga a tisztaság, a bűnökbe annyiszor belesüppedő emberi szívekbe térjen; hogy Ő, aki maga az igazság, az erősfogadásait megszegő emberekkel mindig újra és újra szóba álljon; hogy az egész világ ura egyetlenegy szegény lélek kis ügyeivel törődjek; hogy a királyok Királya egy méltatlan koldusához kopogjon be szállást kérni! És azután micsoda szeretet lakik benne a mi lelkünk iránt! Hisz' ugyanaz a Jézus van itt jelen, aki egykor annyi fáradsággal kereste az elveszett lelkeket. Ugyanaz az Úr Jézus, aki magát jó pásztor-nak mondotta, s aki annyira szerette báránykáit, hogy nem bírt tőlük megválni, amikor elérkezett a földről való távozásának ideje. «Mivel szerette övéit, mindvégig szerette őket» — mondja egyszerű szavakkal a Szentírás. (Ján. 13, 1.) Mivel szerette övéit, módot keresett arra, hogy mindvégig közöttünk maradhasson és így mindenkor kimutathassa irántunk való nagy szeretetét. Ezért rendelte az Oltáriszentséget az utolsó vacsorán, s így elérte, hogy az a vacsora, melyet földi életében utoljára költött el apostolaival, ugyanaz lett egyben a legelső eucharisztikus lakoma is. Ily módon érte el az Úr Jézus, hogy most már csakugyan mindvégig szerethessen minket.

Ez a szeretet készíti arra, hogy az Eucharisztia színei alatt állandóan közöttünk lakozzék, s ezáltal enyhülést nyújtson mindazoknak, kik munkától fáradtan és bűnöktől terhelten jönnek hozzá. Az Úr Jézusnak ez az állandó jelenléte oltárainkon különösképpen engedelmességének erényét állítja szemünk elé. Amint egykor szenvedésének idején, úgy adja át magát most is az emberek kezébe. Akkor is némán tűrte, hogy megköttözzék, elftéjjék, meg-

ostorozzák, keresztre feszítsék — ma is némán hagyja, hogy vigyék akárhová, tegyenek vele akármit. Igaz, hogy azok, kiknek az Úr Jézus aláveti magát, legtöbbször szerető szívvel közelednek hozzá; de azért akadnak ma is olyanok, kik hóhérekézzel és hóhér lelkülettel szentségtörően élnek vissza az Oltáriszentség megható engedelmességével.

Ime, egy-két erényt említettünk csak, mely legszembetűnőbben nyilvánul meg az Oltáriszentség életében. Mindet úgy sem lehetne felsorolni, hisz a Szentség fátyola mögött maga Jézus éli a maga kimeríthetetlen isteni életét, Ő, akiben «az Istenség egész teljessége lakozik»; (Kol. 2. 9.) akit tehát méltán nevezhetünk magának az élet forrásának, Ő az, «akinek teljességéből mi mindnyájan merítettünk». (Ján. 1, 16.)

II. És itt elérkeztünk az Oltáriszentség másik tulajdonságához: nemcsak élő kenyér, hanem életető is: panis vitalis. Ő áll középpontjában az Egyház életének s belőle árad át a kegyelmek életető folyamata a keresztény hívek lelkébe is.

Az eucharisztikus Jézus bátran nevezhető az Egyház szívének, hisz annak egész élete monstancia gyanánt fokozódik az Oltáriszentség köré. Egyház és Eucharisztia elválaszthatatlan fogalmak. Már az ősegyház liturgiájának is a szentmiséldozat állott középpontjában: ez gyűjtötte egybe a híveket; ez készítette őket arra, hogy az áldozat bemutatásával kapcsolatban szeretetlakomákon lássák vendégül a szegényeket. A szentmisen való részvétel kívánta meg tőlük a lelki tisztaságot, s azt, hogy büneikért vezekléssel tegyenek eleget. Az eucharisztikus áldozat volt egyetlen erősségük az üldözések tomboló viharában; ennek imáadására gyűltek össze a katakombákban életük kockáztatásával is. Az Oltáriszentség tiszteletére emeltek később templomokat az egész világon. A liturgia is elsősorban a szentség köré fonódott. Hogy Egyház és Oltáriszentség mily szétválaszthatatlan fogalmak, azt mi sem bizonyítja inkább, mint az, hogy az első ezer évben annyi száz eretnesség között nem akadt egy sem, mely a benne való hitet merete volna kikezdeni. Ők még érezték azt, amit a XVI. század protestáns hitújítói már nem vettek észre: hogy nélkülül Krisztus igaz Egyháza el sem képzelhető. Ez a szoros kapcsolat azóta sem szűnt meg. Igaz: az elmúlt két évszázadban a janzenizmus felfogása meglehetősen lelohasztotta az eucharisztikus szellemet s ezáltal némi hanyatlás állott be az Egyház vallási életében is, míg azután X. Pius pápa újra felismerte az Oltáriszentség döntő befolyását a hitéletre s kiadta híres körleveleit a gyakori áldozásról s a gyermekek korai áldoztatásáról. Ennek a néhány évtizede föllendült eucharisztikus szellemnek bizonyítékai az eucharisztikus világkongresszusok is, melyek minden második évben a világ katolikusainak óriási tömegeit gyűjtik egybe a legnagyobb Szentség dicsőítésére.

Az Egyház a katolikus hívek összesége, vagyis egyedekből áll. Termé-

szetes tehát, hogy amikor az Oltáriszentség az Egyház életére fejt ki hatást, ez csak az egyes emberek lelkének megszentelődésével történhetik. Arról már szóltunk: mennyi szeretet van fölhalmozva az Oltáriszentségben. Éppen ez a szeretet készíti arra az Urat, hogy annyi kegyelemmel halmozza el lelkünket. Tőle kapjuk a bűnhocsánat kegyelmét annyi elesés után. Ő szépíti lelkünket a megszentelő malaszt által. Minden szentáldozás nagy mértékben növeli bennünk a megszentelő kegyelmet. S ha most meggondoljuk, hogy a katolikus tanítás szerint a megszerzett kegyelmet kizárólag csak a halálos bűn öli ki lelkünkől, viszont a hocsánatos bűnök által — még ha ezret követnénk is el — a kegyelem állapota nem hogy el nem vész, de még csak nem is csökken, úgy elképzelhetjük, mily szép lehet annak a lelke, ki egész életében elkerülte a halálos bűnöket s ahányszor csak lehetett, a szentáldozáshoz járult. Igaz, hogy össze is függ ez a kettő: a bűnök elkerülése és a gyakori szentáldozás, mert éppen ez ad erőt a léleknek a kísértések elleni harcban. Ezért azután méltán állíthatjuk, hogy ami törekvés, buzgóság, szépség s erény csak található a katolikus hívek lelkében, az végeredményben mind a lelkiélet s kegyelmek igazi forrásából: az Eucharisziából származott.

* * *

A mi lelkünk gyenge, erőtlén, s a bűnök elleni halálküzdelemben annyira rászorulna egy hatalmas, erős segítőre. Az Oltáriszentségben rejtőző Jézus pedig maga az erő, az élet, a mennyország záloga, kinek oly könnyű volna rajtunk segíteni. Segitene is szívesen, hiszen szavai mindannyiunknak szólnak: «Aki e kenyeret eszi, örökké élni fog». (Ján. 6, 59.) Rajtunk múlik, hogy esszük-e ezt a kenyeret vagy nem: — hogy akarunk-e részesévé lenni ennek a Jézus-adta életnek vagy nem.

Waigand József.

Az imádkozó Mester

Svájci levél.

DRÁGA Lélek! Közeleg a nagyböjti szentidő. Mire levelem hozzád érkezik, arra már hamut hintett fejedre az Egyház és elhangzott komoly atyai figyelmeztetése: Emlékezzél meg ember, hogy por vagy és porrá leszel.

Az a sokat mondó szürkesség, az Egyháznak fejünkre szítáló hamuja, a virágvasárnapi barkából való. Ez a barka a mi első virágos vesszőnk. A Szentírás beszél virga vigilansról. Említ egy vesszőt, mely virraszt, korán ébred, nem alszik mélyen, könnyen megmozdul s a tavasz közeledtét hirdeti. Ilyen vigláló vessző a mi barkánk. Még hideg a természet és mélyen szunnyad az élet, még fagyos az éjjel és zuzmarás a reggel, de az első napsugár érintésére, keltegető csókjára felfigyel a barkafűz, színesedik. A lassan sárguló, majd zöldesbe hajló ágacskáin megmozdul az élet, kipattannak a duzzadó rügyek s megjelennek a selymesen bundás, szürke kis cicafejek: virágozik a barka. Ez a mi pálmánk.

Ennek a pálmának veleje, lelke szűrődik le a hamuba s mikor az Egyház fejünkre hinti, azt mondja: ember emlékezzél, ébredj, figyelj fel, az örökélet tavaszának lehellete érint. Azért nekem a nagyböjt ilyen ébredés, felfigyelés, álomból felkelés, rügyfakadás, bontakozó élet, törekvés Krisztus felé. A hamvazás nem temetési szertartás, hanem inkább új életre keltegetés. A nagyböjt is ezt akarja velünk. A földi élethez fény, világosság, meleg, napsugár kell. A lelkiülethez is fény kell és meleg, mely Krisztusból árad ránk. Éppen ezért a mi nagyböjti teendők bensőséges kapcsolódás Krisztussal, melyet elsősorban a rendezett imaélettel érünk el.

Az imádkozó Üdvözlítő a mi tanítónk és mesterünk, megfigyelem és követem őt. Három jelenetet ragadok meg Szent Márkból s ezzel kérem a kegyelmet: Mester, taníts meg engem is imádkozni.

a) Az első jelenet a negyven napi böjt és ima ideje. Szent Márk így írja le: És a Lélek elragadá őt a pusztába. Ott vala negyven nap és negyven éjjel, megkísértetvén a sátántól és a vadállatok közt vala és az angyalok szolgálának neki. I. 12—13.

E szavak erejéből feléled a puszta, ahol Krisztus imádkozik, egyben megnyílik az a fenséges szentély, ahonnan a legillatosabb tömjén száll az Ég felé. Imáinkhoz a Szentlélek kegyelme, ereje, tüze kell. Ime, Krisztust is a Szentlélek szállja meg. Krisztus lelkében találja meg a Szentlélek a neki legmegfelelőbb, indításaira a legfogékonyabb, legszomjasabb emberi lelket. Beleszeret, velemarad úgy, mint senki mással. Az isteni Galambnak meleg fészke és otthona Krisztus lelke, tehet vele amit akar. Ihletésének minden látványát és sodró erejének minden hatalmát közölheti vele. Ezt látjuk itt is. Mint vihar a falevelet, vagy a repülő fecskét, úgy ragadja magával a Szent-

lélek az Istenembert a pusztába, az imádság helyére, az imalelkületnek örvénylő mélyére és égbeszökő magasára. Hogy kell nekünk a Szentlelket szeretnünk, ha imádkozni akarunk! Hogy kell átadni magamat önkénynt, szívesen, a lélek összes készségével a Szentléleknek. Hisz ha még oly kicsi vagyok is, de isteni szikra a lelkem, tehát rokon a Szentlélekkel s így tud vele tartani, vele egyesülni, neki engedni, tőle ragadtatni. Jöjj Szentlélek Úristen, légy bennem sodró, ragadó erő, hogy tudjak imádkozni.

A jó Mester negyven napig imádkozott és csak imádkozott. Hazaszállt lelke a földről, melyet elfelejtett egy időre, hogy aztán ismét visszajöjjön hozzánk és elbirjon, szeressen, megszenteljen és magával vigyen bennünket. Ó, mert erő kell oda, hogy a földön örök célunkért tudjunk élni. Gyakran haza kell szállnunk, hogy el ne nyeljen minket a föld s ami itt körül fog bennünket.

Nagyon sokatmondó, egyenesen megrázó Krisztus környezete is az ima után. Ott a Sátán. Minő erőszakos, kegyetlen, kíméletlen hatalom a gonosz lélek. Megérzi a kegyelemnek, az égnek illatát Krisztuson, ezért tör rá. Hogy kell nekünk is felkészülnünk az imában, hogy mi is ellenállhassunk a kísértéseknek.

Aztán mily fájó az is, hogy Krisztus a vadállatok közt vala. Minket keres és vadakra bukkan. Mily szegény pontjai vannak a földnek! S Krisztus ott is ott van! Sátán és vadállatok fogják körül. De az ember, a szeretett emberi lélek hiányzik. S hányszor és hány helyen hiányzik az ember, ez a keresett, kedvelt lény átengedve helyét a sötét hatalmaknak... Végre jönnek az angyalok és szolgálnak neki. Ők megérzik, hogy most rajtuk a sor. Amikor mi hiányzunk Krisztus mellől, mikor Ő úgy megalázza magát, akkor mindig az Angyalok pótolják helyünket. Tanulok tőlük érzéket, szeretetet Krisztus iránt, hogy helytállhassak mellette és vele.

b) A második jelenet Szent Márk I. 35—37. verse. Kora hajnalban kel a Mester. A pitymalat már kint találja a szabad természetben, hol ünnepi csend van. Krisztus keresi a magányt, imádkozni igazán csak ott lehet... Szerencsés magány, áldott hely, mely az isteni Mestert imádkozni látta. Felemelő látvány, mikor az ima bensősége kiüt a külsőre is, mint összeszedettség, alázat, áhítat, elmerülés egy más világba. Hogy szerettem volna látni az imádkozó Mestert, az isteni Felség terhét leboruló hódolatán, a gyermeki odaadás és szeretet lángját szent arcának kicsattanó pírján. Minő harmatos, illatos lehetett ott még a levegő is, ahol Krisztus reggeli imáját végezte. Hogy ébredtek dalra vele a madárcák, hogy térdeltek körül az angyalok s egyesültek vele a legszentebb lélekfakadásban, mely valaha a földön történt. Aztán jött Péter apostoljelölt s vele a többiek. Szerencsés emberek, Krisztust látták imádkozni. Jaj, de még nem volt érzékük ehhez a pillanathoz. Még nem kérték a legszükségesebb kegyelmet: Mester, taníts meg minket is imádkozni. Ők a jajveszékű, szenvedő, koldustömegből jöttek, azok kínja alatt nyögtek, azért

álltak némán érzéketlenül a lélek legnemesebb tevékenysége, igénye előtt, csak a nyomor jajszavát jelentették: Uram, mindenki téged keres... Jézusom, engedd, hogy ezer bajunk dacára azt jelenthessen: Keresünk téged, hogy veled egyesülten dicsőítsük az Atyát, kinek gyermekei vagyunk. Ha mindnyájan dicsérünk, bajunk is megenyhül.

c) A harmadik kép a hegyen van. Szent Márk III. 13—14. A Mester egész éjjel imádkozik. Nem jön álom szemére. Nagy munkában van, üdvünket akarja biztosítani. Könyörög értünk az Atyánál. Sorra elvonulnak előtte az évszázadok gyermekei, kegyelmet biztosít számunkra.

Aztán szétnéz az idők folyásán, munkatársakat keres, akik őt meg tudják érteni s vele munkába állni. Reggel aztán hívja az elsőket. Hegyre hívja, ezzel is jelzi, hogy a kegyelmi magaslaton születnek az apostoli, a papi lelkek. Aki lelkében leszáll a magasból, az nem lesz jó munkás a mélyben, hol a harc folyik a lélekért, saját lelke üdvéért is.

És rendelé tizenkettőt, hogy vele legyenek és hogy prédikálni küldje őket. Ez a mondat tömör kifejezése a szent hivatás kettős feladatának: Krisztussal lenni és küldetésben járni. Ez a pap élete. Krisztussal lenni bensőségben, lelki egységben, imában, szeretetben, ez az első és legfőbb kötelesség. Ennek kifolyása a küldetés, az apostoli munka. Ennek a munkának sikere a minél tökéletesebb egyesülés Krisztussal. Ehhez sok kegyelem, áldás kell. Ezért imádkozik, könyörög az Egyház a nagybőjt elején a kántornapokon papjaiért. A lelki megújulást, a lélekébredést elsősorban nekik kívánjuk, hogy aztán példájuk és szavuk megszentelőleg hasson.

Drága Lélek, ki e sorokat olvasod, ne feledd, hogy Krisztus misztikus testének tagja vagy; ha lelked egészséges, életerős, imádságod, jócselekedeted révén kegyelmi áramok, sugarak indulnak belőled mások javára. Megérezzük, ha lelked rendben van, erő árad abból; de azt is, ha lanya vagy, lankadunk mi is tőle. Tanuljunk imádkozni és segítsük egymást. *Német István.*

Az Öltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható:

«Örökimádás» folyóirat egész évi előfizetése 2-50	Litánia latin szöveggel —50
Egyes példány —25	Litánia Szent Józsefről —05
Az Oe. régi teljes évfolyam 1-20	Levelezőlapok «Örökimádás-tempom»... .. —10
Vezérkönyve —80	«Kánter Károly»-emlékkép —05
Az Örökimádás: Felvételi füzet —10	«Jézusom Örömm» folyóirat, előfizetés egész évre 1-60
Félszázados története 3-—	Egyes példány —16
Érme 1-—	Az Euch. Gyermekek Szöv. érme —32
Szervezése és működése —10	Indulója —08
Jézus Szíve hónapja, füzve —30	Kis Örökimádás imakönyv... .. 1-—
Kötve —60	Fehér Illiom... .. —15
Nádasdy «Havi magány» —80	
Kis Szent Terézia szelleme 3-50	

Márciusi imaszándékunk.

Szent József áldozatkészsége az oltáregyesületi tagok lelkében.

Bár nagyon jól tudjuk, hogy az oltáregyesületi tagok mindegyikében megvan az áldozatos lelkület, amikor mégis ezt adjuk márciusi imaszándékul, *az áldozatkész szellemnek* — Szent József példája nyomán — *a fokozására gondolunk*. Szent József a Szentírásban sehohsem szólal meg, de amit ott róla olvassunk, az mind lemondásról, áldozathozatalról, munkáról beszél, amit ő Jézusért vállalt és végzett. Minket — ő hozzá hasonlóan — arra hívott a jóságos Isten, hogy az Oltáregyesületben az Úr Jézusért dolgozzunk. Az Ő oltalmazói és védői legyünk szeretetünkkel (szentségimádás, engesztelő szentáldozás és jó példaadásunk), gondoskodjunk ruházatáról és egyéb szükségleteiről (a szegény templomok ellátása) még akkor is, ha ez nekünk valamiről való lemondásunkba kerül. Nézzünk Szent Józsefre és példája nyomán emelkedjünk hivatásunk magaslatára; adjunk szívesen és imádkozzunk azért, hogy minden oltáregyleti tag szívesen és tehetségéhez mérten adjon *alamizsnát* (nem tagsági díj!) az oltáregyesületnek, hogy a központ a szegény templomokban méltóképpen gondoskodhasson a szentségi Úr Jézusról. Szent József, segítsd az oltáregyesület tagjait hathatós közbenjárásoddal, hogy minél igazibb eszközei legyenek nekik is az isteni gondviselésnek a szentségi Jézus ügyében.

Központi.

Az oltáregyesület tagjai márciusban a következő napokon nyerhetnek teljes búcsút: márc. 2. első csütörtök, márc. 3. első péntek, márc. 12. a központi közös szentáldozás (reggel 8 órai szentmise elmélkedéssel) és közös oltáregyesületi szentbeszéd (d. u. 5 óra 15 perckor) résztvevők, márc. 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony napján. A havi imaóra elvégzésének napján. Egy szabadon választott napon.

* * *

Az Örökimádás-templomban a rendkívüli szentévet ápr. 1-én este kezdődő ünnepi vigiliával (programja az Örökimádás áprilisi számában) és éjjeli szentmisével nyitjuk meg.

OLTÁREGYESULETI ÉLET.

Engesztelő kilencedünk, amelyet minden évben iparkodunk tőlünk telhető minél méltóbban megtartani, az idén is fölemelő lelki élmény volt az oltáregyesület tagjai számára. Jan. 21-én 9 órakor volt a Veni Sancte. Mindennap 1/6 órakor dr.

Strommer Viktorin szentbenedekrendi házfőnök mondott szentbeszédet. Témáját a mostani életből merítette, kitűnően adta elő, azért szónoklatait mindig nagy figyelemmel hallgatta az Örökimádásba összegyűlt hívősereg. Különösen nagy volt a temp-

lom látogatottsága a kilenced utolsó napján, amikor bíboros főpásztorunk, Óeminenciája jelent meg templomunkban, hogy az utolsó szentbeszédet és befejező «Te Deum»-ot megtartsa. Óeminenciája hangsúlyozta, hogy az egész nemzethez szól, az egész ország által emelt engesztelő templomnak, az Örökimádásnak szószékéről. Minden bűn forrását a hitellenségben látja, amely nyílt egyházüldözést produkált Oroszországban, Mexikóban és legutóbb Spanyolországban, de nálunk is és az egész világon próbálkozik terjeszteni az istentelenséget s ártani az anyaszentegyháznak. Ezzel szemben idejöttünk kilenc napon át, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt élő hitünk megvallásával engeszteljünk. Mélyen átértzett és igazán lelkéből fakadt beszédjét Óeminenciája a legméltóságosabb Oltáriszentség felé fordulva, imával fejezte be, amelyben az árpádházi szentek, a kassai és a kommún alatti vértanuk érdemeiért s az igaz hívők könyörgése miatt bűnbocsánatot és engesztelődést kért a szentségi Jézustól. Óeminenciája lelke mindenkit magával ragadott, benső áhítat és meghatottság töltötte be az egész templomot. A hívek hálás lelkesedésének bizonyítéka, hogy az oltáregylet házából — az áldás után félórával — távozó egyházfejedelmet a hívek nagy csoportja várta és a szeretet spontán megnyilatkozásaival búcsúzott tőle.

A novena fényét emelték a pápai nuncius Óexcellenciája, dr. Hász István tábori püspök, dr. Nemes Antal vál. püspök, dr. Madarász István prelátus, dr. Krywald Ottó prelátus, Vedres Béla apátplébános, akik ünnepi áldást adtak, továbbá dr. Tiefenthaler József p. kamarás, dr. Tótlóssy Miklós p. kamarás plébános, akik az engesztelő szentmise bemutatásával

járultak hozzá a novena ünnepélyességéhez.

Külön hálával kell megemlékeznünk gróf Mikes János szombathelyi megyéspüspök úrról, aki a befejezőnapon az ünnepi szentmisét pontifikálta és e szentmisén szereplő énekar gyönyörű énekéről, amelyet a Ranolder-intézet tanítónőképzőjének növendékeivel produkált nagy műértéssel a karmester: t. Romána nővér. A szentséglátogatások között legszebb volt a központi szeminarium növendékei, akik jan. 26-án d. u. 3—4-ig rendes szentórát tartottak dr. Mátrai Gyula templomigazgató vezetésével. A szentségi Jézus fizessen meg bőségesen mindazoknak, akik nagy engesztelő kilencedünk lelki-sikereinek előmozdításán fáradoztak.

Oltáregyleti alapszabályaink külön lenyomatva nincsenek máshol, mint a felvételi füzetben «Rendszabályok» cím alatt. Mivel több helyről kérték alapszabályaink miniszteri jóváhagyásának számát, ide iktatjuk. 20.460—1905. B. M. Az egyesületi bejelentésnél fontos hangsúlyozni, hogy nincs tagsági díj, hanem *évi alamizsna*. Tisztán hitbuzgalmi egyesület egészen az egyházi hatóság vezetése és felügyelete alatt. Magyarországon az oltáregyesület 1859 óta működik.

Bpest-Angyalföldön a Szent László plébánián február 3-án tartotta az oltáregyesület kiállítással egybekapcsolt 12-ik évi közgyűlését. Ezt megelőzte a havi első pénteki engesztelő szentségimádás, melyet a központi ügyv.-igazgató, dr. Mátrai Gyula, pápai káplán tartott. Gyönyörűen felépített hármasszónoklatában a nagylelkű engesztelés útján vezette végig hallgatóvágát, buzdítva őket, hogy a szent Eucharisztian üttől sebek fájdalmát mélységes hitből fakadó szeretet balsamával enyhítsék.

A közgyűlést ft. Uhlár Béla espe-

resplébános úr, helyiigazgató nyitotta meg. Szeretettel üdvözölte a központi ügyv.-igazgató urat és örömet fejezte ki, hogy a kiállítás értékes munkáit, mint az áldozatos szeretet ajándékait bemutathatja. Hangsúlyozta, hogy biztos tudomása szerint a kiállítás minden darabja szükséges keresetek nagylelkű filléreiből adódott. Majd felszólítására Király Ödönné ügyvezetőelnök számolt be a fiókegyesület évi munkájáról, leszögezve aényt, hogy bár a mostoha viszonyok az egyesületet megállították eddigi rohamos fejlődésében, azért hivatását mint magvető, mint útmutató és irányító ez évben is betöltötte. A pénztár jelentése után a kiállítás adakozóit olvasta fel következő adományokkal:

Unghvári Miklós: 1 oltárterítő és 3 szoborterítő, özv. Szvoboda Gyuláné és özv. Sulko Ferencné: 2 alba- és 4 stólavédő, Pleier Pálné: 1 oltárterítő, vitéz Kocsárd Gézané: 2 oltárterítő, 1 szószékterítő és 5 szoborterítő, Reiter Mihályné: 1 antipendium, özv. Szeplet Dénesné: 1 miseruha, Frömel-család: 1 aranyozott kehely patenával, Szapu Sándorné: 1 szószékterítő, Gere Júlia: 1 oltár-, 1 szószék- és 5 szoborterítő, özv. Farkas Istvánné: 3 kehely- és 2 áldoztatókendő, özv. Surányi Györgyné: 2 szoborterítő és 1 ciboriumköpeny, Barcs Kálmán: 40 méter harangkötél, Potinca Lajosné: 1 antipendium. Szoborterítőket még a következők adományoztak: Jakab Stefánia 2 drb, Brusck Jánosné és Holzinger Ignácné 4 drb, Tamasik Tamásné 2 drb, Stradek Józsa 3 drb, Fritz Julia 2 drb, szemerei Matkovich Kálmánné 2 drb, Bublá Nándorné 2 drb, Darvayné 2 drb, Takács Ferencné, Krecsmár Péterné, Rab Istvánné, Czárt Lajosné 1—1 drb. Névtelenül 6 drb. Tizenegyen, kik magukat megnevezni nem óhajtják:

2 fekete, 1 fehér miseruha, 2 fekete és 2 piros ministránsruha, 2 pár ampolna, 2 ministránsing, 2 karing, 3 kehelykendő, 1 misekönyv, 1 könyv-állványterítő. Oltárgyertyát adományoztak: özv. Szeplet Dénesné 12 kg, Nyitrai Balászné 6 kg, Szabó Mátyásné 3 kg, özv. Borsódi Sándorné 6 kg, Szarvas Józsefné 6 kg, özv. Surányi Györgyné 5 kg, Simon Józsefné 9 kg, özv. Rotyik Lajosné 10 kg, Weber-nővérek 2 kg, Ficura Jánosné 1 kg.

A közgyűlést a központi ügyv.-igazgató szavai zárták be, aki meleg elismerését fejezte ki a látottak és hallottak felett. Különösen megfogta őt — mondta — a kézimunkák leheltszerű finomsága, amelyet sok szeretettel, sok gondnal kellett az adakozóknak elkészíteniök. Végül ismételtén figyelmeztette az oltáregyesület tagjait, hogy fenntartás nélkül adják át magukat az cukarisztikus Úr Jézus szent Szíve szándékainak, fogadják el tőle bizalommal a küldetést, amelyre őket kiválasztotta és ennek a küldetésnek igazi apostoli készséggel iparkodjanak eleget tenni.

Bpest-Városmajori oltáregyesület 1933 febr. 3-án tartotta közgyűlését. Az elnökön beszámolója így szól:

«Szerényen, csendesen működik immár 9-ik esztendeje a városmajori oltáregyesület ugyanazon tisztikarával. (Helyiigazgató Kriegs-Au Emil plébános, elnökön Sávoly Jánosné, pénztárosnő Fellzel Mária és tiz terjesztőnő.) Oltáregyesületünk felvett tagjainak száma 255. Ebből elköltöztek és meghaltak 67. Jelenlegi tagjaink száma 188. A szentáldozáshoz járultak 1932-ben 51.800-an. A központba befizettünk 304 P-t. Kézipénztárunkban van 35 P. Új dolgokat kaptunk: 4 drb oltárterítőt, 4 drb kisterítőt, 2 drb karinget. Ferencalmi kápolnától átvettünk 4 miseruhát és 1 palástot. Havonta

egy kézimunka-délután tartunk és akkor javítjuk ki az egyházi ruhákat.

Oltárainkat kedves hölgyeink díszítik felváltva, nagy szeretettel.

Szentségimádási órák minden hó első vasárnapján van d. u. 5—6-ig.

Ezen a napon járulunk szentáldozáshoz, de tagjaink legtöbbje gyakori, sőt mindennapi áldozó is.

Húsvét táján mindnyájan részt veszünk a lelkigyakorlatokon.

Az oltáregyesület tagjainak legtöbbje karitásztag is, bár gondozónők segítenek a szegény-ügyben és így mindenki kiveszi részét a munkából.

A múltévi jelentésemben tagjaink ama forró óhaját fejeztem ki, vajha lenne egyesületünknek zászlaja! A jó Isten meghallgatta kérésünket, megtakarított és gyűjtött pénzükből elkészül új szép zászlónk.

Megáldásával szeretnők megkezdeni a szentévet április 1-én. Új templomunk is nemsokára kész lesz és onnan még melegebben ontja szét szeretetének bő sugarait az Eukarisztikus Jézus szent Szíve az Őerte dolgozó, Őt imádva tisztelő, szerető városmajori híveire. Köszönetet mondok szeretett jó főtitiztelendő igazgató urunknak sok-sok fáradozásáért, a kedves és kitartó hű munkatársnőimnek, Isten áldása legyen mindnyájatokkal.

Jelentésemet befejezem zászlónkra írt fenséges szép mondással: Áldassék és magasztaltassék a legméltóságosabb Oltáriszentség.

Szent József harangunkra az Örökimádás novemberi számában megjelent legutolsó kimutatás óta a következő adományokat kaptuk: Meghalt szüleinkért 2.50 P, egy jószándékra 2.50 P, ismét a meghalt szülőléleke javára adva 1 P, Fehér Antalné 10 P, N. N. 100 P, októberi harangpersely 97.71 P, Lórenz-család 5 P,

br. Gudenus Hugó halából 6 P, novemberi harangpersely 144.51 P, Onaffre Cecilia 5 P, özv. Söldli Istvánné 0.50 P, Szent József-képekért 1 P, Micsián Zsuzsa 0.60 P, Mikovics József és neje a Jézuska születésnapjára 10 P, Szent József képeladás 2.50 P, Lédeczy Júlia 5 P, Bazsó János 5 P, Lev.-lapokból 5 P, Rosy Izabella Győri 10 P, Viigo Reparatrix kongr. 5.50 P, decemberi harangpersely 53.40 P, egy Anna 1 P, Szalay Józsa Komárom 4 P, két „Örökimádás”-ért 0.50P, Kisela Anna 10P, Gereb Mária 10 P, Remlinger Antalné 10 P, Sz. I.-rel 1 P, S. Z.-né 50 P, Putnokyné 2 P, Fejős Madga 2 P, januári (a betlehem miatt csak kéthétig lehetett) harangpersely 27.42 P, bankkamat 29.73P, más kamat 66.67, Fehér Antalné (újra) 10 P, Sárközy Éva hagyatékából (dunapataji kis cigányház fele eladva) 150 P, Györfy Ferencné ezüstóra, Pannuska Anna 1 aranygyűrű, N. N. egy arany nyaklánc, N. N. egy rézmozsár, N. N. egy rézcsap (a rezet, különösen a vöröszet is fel tudjuk használni a harangöntéshez). Midőn e nagylelkű adakozók jószívűségére és áldozatára a jó Isten bőséges áldását kérjük, szívből kívánjuk, hogy Szent József esdjen le számukra bőséges kárpótlást azért, amiről a szentségi Jézus dicsőségére és Szent József tiszteletére lemondottak, amikor adományukat adták. Kérve kérünk buzgó imákat is, hogy Szent József az ő hónapjában különösen segítsen bennünket előbbre az ő tiszteletére szánt harangunk mielőbbi beszerzésében. Indítsa meg azok szívét, akik adhatnának, de tartogatták azt a pénzt, amelyről úgyis bizonytalan, hogy veszik-e valaha hasznát. Adományokat az oltáregyleti iroda címére Bpest, IX., Üllői-út 77. kérünk.

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda r. t. Budapest. — Felelős: ifj. Kohl Ferenc.